

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής
(1. Sīlakkhandhavaggaṇṇi)

2. Η ομιλία για τους καρπούς της ασκητικής ζωής
(2. Sāmaññaphalasuttaṇṇi)

[DN 2, PTS 1.47-1.86]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής

2. Η ομιλία για τους καρπούς της ασκητικής ζωής

Η συζήτηση για τον βασιλιά και τους υπουργούς

150. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τζίβακα Κομαραμπάτσα, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Εκείνη την περίοδο, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, τη δέκατη πέμπτη, τη νύχτα της πανσελήνου του Κομούντι, στο τέλος της τετράμηνης περιόδου, περιτριγυρισμένος από τους βασιλικούς υπουργούς, καθόταν στον επάνω όροφο του υπέροχου ανακτόρου. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Πόσο γοητευτική είναι πράγματι, αγαπητοί, αυτή η φεγγαρόλουστη νύχτα, πόσο όμορφη είναι πράγματι, αγαπητοί, αυτή η φεγγαρόλουστη νύχτα, πόσο αξιοθέατη είναι πράγματι, αγαπητοί, αυτή η φεγγαρόλουστη νύχτα, πόσο ευχάριστη είναι πράγματι, αγαπητοί, αυτή η φεγγαρόλουστη νύχτα, πόσο ευοίωνη είναι πράγματι, αγαπητοί, αυτή η φεγγαρόλουστη νύχτα. Ποιον ασκητή ή βραχμάνο θα μπορούσαμε να επισκεφθούμε σήμερα, ώστε επισκεπτόμενοί τον να γαληνέψει ο νους μας;»

151. Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Πούρανα Κάσσαπα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος, ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Πούρανα Κάσσαπα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Πούρανα Κάσσαπα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

152. Κάποιος άλλος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Μάκκχαλι Γκοσάλα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος, ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Μάκκχαλι Γκοσάλα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Μάκκχαλι Γκοσάλα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

153. Κάποιος άλλος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Ατζίτα Κεσακάμπαλα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος,

ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Ατζίτα Κεσακάμπαλα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Ατζίτα Κεσακάμπαλα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

154. Κάποιος άλλος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Πακούντα Κατσαγιάννα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος, ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Πακούντα Κατσαγιάννα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Πακούντα Κατσαγιάννα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

155. Κάποιος άλλος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Σαντζάγια Μπελαττχαπούττα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος, ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Σαντζάγια Μπελαττχαπούττα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Σαντζάγια Μπελαττχαπούττα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

156. Κάποιος άλλος βασιλικός υπουργός είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Μεγαλειότατε, αυτός ο Τζαϊν Νατάπουττα έχει μια Κοινότητα, έχει μια ομάδα, είναι δάσκαλος της ομάδας, είναι γνωστός, ένδοξος, ιδρυτής αίρεσης, θεωρείται αξιοσέβαστος από πολύ κόσμο, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό, έχει διανύσει μεγάλη περίοδο και έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Τζαϊν Νατάπουττα. Ίσως επισκεπτόμενη τον Τζαϊν Νατάπουττα, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έμεινε σιωπηλός.

Η συζήτηση για τον Τζίβακα Κομαραμπάτσα

157. Εκείνη την περίοδο, ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα καθόταν σιωπηλός κοντά στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Εσύ όμως, αγαπητέ Τζίβακα, γιατί σιωπάς;» «Μεγαλειότατε, αυτός ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, διαμένει στο άλσος μανγκοδέντρων μας με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Και για αυτόν τον Ευλογημένο έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο

Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Ας επισκεφθεί η Μεγαλειότητά σας τον Ευλογημένο. Ίσως επισκεπτόμενη τον Ευλογημένο, η Μεγαλειότητά σας να γαληνέψει τον νου της».

158. «Λοιπόν, αγαπητέ Τζίβακα, ετοίμασε τα οχήματα με ελέφαντες». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Τζίβακα Κομαραμπάτσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι, και αφού ετοίμασε περίπου πεντακόσιες ελεφαντίνες και τον ελέφαντα που ήταν κατάλληλος για ιππασία από τον βασιλιά, ανέφερε στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι: «Τα οχήματα με ελέφαντες είναι έτοιμα για σένα, μεγαλειότατε· όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

159. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αφού τοποθέτησε γυναίκες χωριστά σε πεντακόσιες ελεφαντίνες και ανέβηκε στον ελέφαντα που ήταν κατάλληλος για ιππασία, ενώ κρατούσαν δάδες, αναχώρησε από το Ρατζάγκαχα με μεγάλη βασιλική μεγαλοπρέπεια και κατευθύνθηκε προς το άλσος μανγκοδέντρων του Τζίβακα Κομαραμπάτσα.

Τότε, όταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, πλησίασε κοντά στο άλσος μανγκοδέντρων, τον κατέλαβε φόβος, τον κατέλαβε τρόμος, τον κατέλαβε ανατριχίλα. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, φοβισμένος, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Μήπως με εξαπατάς, αγαπητέ Τζίβακα; Μήπως με παραπλανάς, αγαπητέ Τζίβακα; Μήπως με παραδίνεις στους εχθρούς, αγαπητέ Τζίβακα; Πώς είναι δυνατόν σε μια τόσο μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς, να μην ακούγεται ούτε ήχος φτερνίσματος, ούτε ήχος βήχα, ούτε θόρυβος συνομιλίας;»

«Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά. Δεν σε εξαπατώ, μεγαλειότατε· δεν σε παραπλανώ, μεγαλειότατε· δεν σε παραδίνω στους εχθρούς, μεγαλειότατε. Προχώρα, μεγάλε βασιλιά, προχώρα, μεγάλε βασιλιά, αυτά τα φώτα καίνε στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης».

Η ερώτηση για τους καρπούς της ασκητικής ζωής

160. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αφού πήγε με τον ελέφαντα όσο ήταν δυνατό να πάει με ελέφαντα, κατέβηκε από τον ελέφαντα και πήγε με τα πόδια προς την πόρτα της κυκλικής αίθουσας συνάθροισης· αφού έφτασε, είπε στον Τζίβακα Κομαραμπάτσα: «Πού όμως, αγαπητέ Τζίβακα, είναι ο Ευλογημένος;» «Εκεί, μεγάλε βασιλιά, είναι ο Ευλογημένος· εκεί, μεγάλε βασιλιά, είναι ο Ευλογημένος, κάθετα ακουμπώντας στον μεσαίο στύλο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή, μπροστά από την Κοινότητα των μοναχών».

161. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, κοιτάζοντας την Κοινότητα των μοναχών που ήταν σιωπηλή, απόλυτα σιωπηλή, διαυγής σαν ήρεμη λίμνη, εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Είθε ο πρίγκιπας Ουντάγιαμπάντα, ο γιος μου, να διακατέχεται από αυτή τη γαλήνη με την οποία τώρα διακατέχεται η Κοινότητα των μοναχών». «Πήγες, μεγάλε βασιλιά, εκεί όπου σε οδήγησε η αγάπη

σου». «Σεβάσμιε Κύριε, ο πρίγκιπας Ουντάγιαμπάντα μού είναι αγαπητός. Σεβάσμιε Κύριε, είτε ο πρίγκιπας Ουντάγιαμπάντα, ο γιος μου, να διακατέχεται από αυτή τη γαλήνη με την οποία τώρα διακατέχεται η Κοινότητα των μοναχών».

162. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες την Κοινότητα των μοναχών, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είπε στον Ευλογημένο: «Θα ήθελα να ρωτήσω τον Ευλογημένο για ένα συγκεκριμένο θέμα, Σεβάσμιε Κύριε· αν ο Ευλογημένος μου δώσει την άδεια να απαντήσει στην ερώτηση». «Ρώτησε, μεγάλε βασιλιά, ό,τι επιθυμείς».

163. «Όπως, σεβάσμιε κύριε, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα, δηλαδή - ελεφαντοδομαστές, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, σημαιοφόροι, στρατηγοί, πολεμιστές που δίνουν τροφή, γενναίοι πρίγκιπες, επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, γενναίοι άνδρες, πολεμιστές με δερμάτινη θωράκιση, γιοι δούλων, ζαχαροπλάστες, κουρείς, λουτράρηδες, μάγειροι, ανθοπώλες, πλύντες, υφαντές, καλαθοπλέκτες, αγγειοπλάστες, λογιστές, σφραγιδοποιοί, ή όποια άλλα τέτοια πολλά επαγγέλματα υπάρχουν, αυτοί στην παρούσα ζωή ζουν από τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του επαγγέλματός τους· με αυτόν ευχαριστούν και ικανοποιούν τον εαυτό τους, ευχαριστούν και ικανοποιούν τη μητέρα και τον πατέρα, ευχαριστούν και ικανοποιούν τα παιδιά και τη σύζυγο, ευχαριστούν και ικανοποιούν τους φίλους και συνεργάτες, και εδραιώνουν στους ασκητές και βραχμάνους προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;»

164. «Θυμάσαι, μεγάλε βασιλιά, αν έχεις θέσει αυτή την ερώτηση σε άλλους ασκητές και βραχμάνους;» «Θυμάμαι, Σεβάσμιε Κύριε, ότι έθεσα αυτή την ερώτηση σε άλλους ασκητές και βραχμάνους». «Πώς σου απάντησαν, μεγάλε βασιλιά; Αν δεν σε βαραίνει, πες μας». «Δεν με βαραίνει, Σεβάσμιε Κύριε, εκεί που κάθεται ο Ευλογημένος ή κάποιος σαν τον Ευλογημένο». «Τότε λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, μίλησε».

Η διδασκαλία του Πουράνα Κάσσαπα

165. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Πούρανα Κάσσαπα· αφού έφτασα, ανταλλάξα χαιρετισμούς με τον Πούρανα Κάσσαπα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Πούρανα Κάσσαπα: 'Όπως, αγαπητέ Κάσσαπα, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα, δηλαδή - ελεφαντοδομαστές, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, σημαιοφόροι, στρατηγοί, πολεμιστές που δίνουν τροφή, γενναίοι πρίγκιπες, επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, γενναίοι άνδρες, πολεμιστές με δερμάτινη θωράκιση, γιοι δούλων, ζαχαροπλάστες, κουρείς, λουτράρηδες, μάγειροι, ανθοπώλες, πλύντες, υφαντές, καλαθοπλέκτες, αγγειοπλάστες, λογιστές, σφραγιδοποιοί, ή όποια άλλα τέτοια πολλά επαγγέλματα υπάρχουν, αυτοί στην παρούσα ζωή ζουν από τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του επαγγέλματός τους· με αυτόν ευχαριστούν και ικανοποιούν τον εαυτό τους, ευχαριστούν και ικανοποιούν τη μητέρα και τον πατέρα, ευχαριστούν και ικανοποιούν τα παιδιά και τη σύζυγο,

ευχαριστούν και ικανοποιούν τους φίλους και συνεργάτες, και εδραιώνουν στους ασκητές και βραχμάνους προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Είναι δυνατόν, αγαπητέ Κάσσαπα, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;

166. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Πούρανα Κάσσαπα μου είπε: «Μεγάλε βασιλιά, σε αυτόν που πράττει ή διατάζει να πραχθεί, σε αυτόν που κόβει ή διατάζει να κοπεί, σε αυτόν που βασανίζει ή διατάζει να βασανιστεί, σε αυτόν που προκαλεί θλίψη ή διατάζει να προκληθεί θλίψη, σε αυτόν που εξαντλεί ή διατάζει να εξαντληθεί, σε αυτόν που τρομοκρατεί ή διατάζει να τρομοκρατηθεί, σε αυτόν που σκοτώνει έμβια όντα, σε αυτόν που παίρνει το μη δοσμένο, σε αυτόν που διαρρηγνύει τοίχους, σε αυτόν που διαπράττει μεγάλη ληστεία, σε αυτόν που ληστεύει ένα σπίτι, σε αυτόν που ενεδρεύει στο δρόμο, σε αυτόν που πηγαίνει με τη γυναίκα άλλου, σε αυτόν που ψεύδεται - σε αυτόν που πράττει δεν διαπράττεται κακό. Ακόμη κι αν κάποιος με έναν τροχό με κοφτερή λεπίδα ξυραφιού θα έκανε όλα τα έμβια όντα αυτής της γης έναν σωρό κρέατος, έναν όγκο κρέατος, δεν υπάρχει από αυτό κακό, δεν υπάρχει προέλευση κακού. Ακόμη κι αν κάποιος πήγαινε στη νότια όχθη του Γάγγη σκοτώνοντας και διατάζοντας να σκοτωθούν, κόβοντας και διατάζοντας να κοπούν, βασανίζοντας και διατάζοντας να βασανιστούν, δεν υπάρχει από αυτό κακό, δεν υπάρχει προέλευση κακού. Ακόμη κι αν κάποιος πήγαινε στη βόρεια όχθη του Γάγγη δίνοντας και διατάζοντας να δοθούν, θυσιάζοντας και διατάζοντας να θυσιαστούν, δεν υπάρχει από αυτό αξιέπαινη πράξη, δεν υπάρχει προέλευση αξιέπαινης πράξης. Με τη δωρεά, με τον αυτοέλεγχο, με την αυτοσυγκράτηση, με την αληθινή ομιλία δεν υπάρχει αξιέπαινη πράξη, δεν υπάρχει προέλευση αξιέπαινης πράξης». Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Πούρανα Κάσσαπα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε τη μη-πράξη.

Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Πούρανα Κάσσαπα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε τη μη-πράξη. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Πούρανα Κάσσαπα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσαρεστημένος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσaráσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Η διδασκαλία του Μακκάλι Γκοσάλα

167. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Μάκκχαλι Γκοσάλα· αφού έφτασα, αντάλλαξα χαιρετισμούς με τον Μάκκχαλι Γκοσάλα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Μάκκχαλι Γκοσάλα: 'Όπως, αγαπητέ Γκοσάλα, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα... κ.λπ... Είναι δυνατόν, αγαπητέ Γκοσάλα, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;'

168. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Μάκκχαλι Γκοσάλα μου είπε: «Δεν υπάρχει, μεγάλε βασιλιά, αιτία, δεν υπάρχει συνθήκη για τη μόλυνση των όντων· χωρίς αιτία, χωρίς συνθήκη τα όντα μολύνονται. Δεν υπάρχει αιτία, δεν υπάρχει

συνθήκη για τον εξαγνισμό των όντων· χωρίς αιτία, χωρίς συνθήκη τα όντα εξαγνίζονται. Δεν υπάρχει πράξη του εαυτού, δεν υπάρχει πράξη άλλου, δεν υπάρχει ανθρώπινη πράξη, δεν υπάρχει δύναμη, δεν υπάρχει ενεργητικότητα, δεν υπάρχει ανθρώπινο σθένος, δεν υπάρχει ανθρώπινη προσπάθεια. Όλα τα όντα, όλα τα έμβια όντα, όλα τα δημιουργήματα, όλες οι ψυχές είναι ανίσχυρα, χωρίς δύναμη, χωρίς ενεργητικότητα, μεταμορφωμένα από τη μοίρα, τη σύμπτωση και τη φύση, και βιώνουν ευτυχία και δυστυχία στις έξι τάξεις γέννησης. Υπάρχουν δεκατέσσερις εκατοντάδες χιλιάδες κύριων τρόπων αναπαραγωγής, και εξήντα εκατοντάδες, και έξι εκατοντάδες, και πέντε εκατοντάδες πράξεων, και πέντε πράξεις, και τρεις πράξεις, και μία πράξη, και μισή πράξη, και εξήντα δύο πρακτικές, και εξήντα δύο ενδιαμέσοι κοσμικοί κύκλοι, και έξι τάξεις γέννησης, και οκτώ ανθρώπινα επίπεδα, και σαράντα εννέα εκατοντάδες γυμνών ασκητών, και σαράντα εννέα εκατοντάδες περιπλανώμενων ασκητών, και σαράντα εννέα εκατοντάδες κατοικιών δρακόντων, και είκοσι εκατοντάδες ικανοτήτων, και τριάντα εκατοντάδες κολάσεων, και τριάντα έξι στοιχεία σκόνης, και επτά μήτρες συνειδητών όντων, και επτά μήτρες ασυνειδητών όντων, και επτά μήτρες κομβικών φυτών, και επτά θεοί, και επτά άνθρωποι, και επτά δαίμονες, και επτά λίμνες, και επτά κόμποι, και επτά εκατοντάδες κόμπων, και επτά γκρεμοί, και επτά εκατοντάδες γκρεμών, και επτά όνειρα, και επτά εκατοντάδες ονείρων, και ογδόντα τέσσερις εκατοντάδες χιλιάδες μεγάλων κοσμικών κύκλων, τους οποίους αφού διανύσουν περιπλανώμενοι και μεταναστεύοντας, τόσο ο αδαής όσο και ο σοφός θα τερματίσουν τον πόνο. Εκεί δεν υπάρχει το εξής: "Με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό ασκητισμό ή την άγια ζωή θα ωριμάσω την ανώριμη πράξη, ή θα τερματίσω την ώριμη πράξη βιώνοντάς την ξανά και ξανά"· έτσι δεν υπάρχει. Η ευτυχία και η δυστυχία είναι μετρημένες σαν με δοχείο, η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων έχει όριο· δεν υπάρχει μείωση ή αύξηση, δεν υπάρχει ανύψωση ή υποβάθμιση. Όπως ακριβώς ένα κουβάρι νήμα όταν πεταχτεί κυλάει ξετυλιγόμενο, έτσι ακριβώς τόσο ο αδαής όσο και ο σοφός, αφού περιπλανηθούν και μεταναστεύσουν, θα τερματίσουν τον πόνο».

169. «Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Μάκκχαλι Γκοσάλα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε τον εξαγνισμό μέσω της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Μάκκχαλι Γκοσάλα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε τον εξαγνισμό μέσω της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Μάκκχαλι Γκοσάλα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσανεστήμενος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσανεσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Η διδασκαλία του Ατζίτα Κεσακάμπαλα

170. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Ατζίτα Κεσακάμπαλα· αφού έφτασα, αντάλλαξα χαιρετισμούς με τον Ατζίτα Κεσακάμπαλα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Ατζίτα Κεσακάμπαλα: 'Όπως, αγαπητέ Ατζίτα, υπάρχουν

αυτά τα πολλά επαγγέλματα... κ.λπ... Είναι δυνατόν, αγαπητέ Ατζίτα, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;

171. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Ατζίτα Κεσακάμπαλα μου είπε: «Δεν υπάρχει, μεγάλε βασιλιά, δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν. Αυτός ο άνθρωπος αποτελείται από τα τέσσερα μεγάλα στοιχεία· όταν πεθαίνει, η γη πηγαίνει και επιστρέφει στο σύνολο της γης, το νερό πηγαίνει και επιστρέφει στο σύνολο του νερού, η θερμότητα πηγαίνει και επιστρέφει στο σύνολο της θερμότητας, ο αέρας πηγαίνει και επιστρέφει στο σύνολο του αέρα, οι ικανότητες μεταβαίνουν στον χώρο. Τέσσερις άνδρες με το ανάκλιντρο ως πέμπτο μεταφέρουν τον νεκρό. Τα βήματα φαίνονται μέχρι το νεκροταφείο. Τα οστά γίνονται γκριζωπά, οι προσφορές καταλήγουν σε στάχτη. Η δωρεά είναι θεσπισμένη από ανόητους. Αυτών που διακηρύσσουν ότι κάτι υπάρχει, τα λόγια είναι κενά, ψευδή, φλυαρία. Τόσο ο αδαής όσο και ο σοφός με τη διάλυση του σώματος εκμηδενίζονται, καταστρέφονται, δεν υπάρχουν μετά το θάνατο».

172. Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Ατζίτα Κεσακάμπαλα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την εκμηδένιση. Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Ατζίτα Κεσακάμπαλα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την εκμηδένιση. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Ατζίτα Κεσακάμπαλα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσαρεστημένος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσaréσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Η διδασκαλία του Πακούντα Κατσαγιάννα

173. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Πακούντα Κατσαγιάννα· αφού έφτασα, αντάλλαξα χαιρετισμούς με τον Πακούντα Κατσαγιάννα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Πακούντα Κατσαγιάννα: 'Όπως, αγαπητέ Κατσαγιάννα, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα... κ.λπ... Είναι δυνατόν, αγαπητέ Κατσαγιάννα, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;'

174. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Πακούντα Κατσαγιάννα μου είπε: «Αυτά τα επτά σώματα, μεγάλε βασιλιά, είναι αδημιούργητα, χωρίς δημιουργό, άπλαστα, χωρίς πλάστη, άγονα, σταθερά σαν κορυφή βουνού, στερεά σαν στύλος. Αυτά δεν κινούνται, δεν μεταβάλλονται, δεν βλάπτουν το ένα το άλλο, δεν είναι ικανά να προκαλέσουν το ένα στο άλλο ευτυχία ή δυστυχία ή ευτυχία και δυστυχία. Ποια είναι τα επτά; Το σώμα της γης, το σώμα του νερού, το σώμα της φωτιάς, το σώμα του

αέρα, η ευτυχία, η δυστυχία και η ψυχή ως έβδομο - αυτά τα επτά σώματα είναι αδημιούργητα, χωρίς δημιουργό, άπλαστα, χωρίς πλάστη, άγονα, σταθερά σαν κορυφή βουνού, στερεά σαν στύλος. Αυτά δεν κινούνται, δεν μεταβάλλονται, δεν βλάπτουν το ένα το άλλο, δεν είναι ικανά να προκαλέσουν το ένα στο άλλο ευτυχία ή δυστυχία ή ευτυχία και δυστυχία. Εκεί δεν υπάρχει ούτε αυτός που σκοτώνει ούτε αυτός που κάνει να σκοτώσουν, ούτε αυτός που ακούει ούτε αυτός που κάνει να ακούσουν, ούτε αυτός που γνωρίζει ούτε αυτός που κάνει να γνωρίσουν. Ακόμη και αυτός που κόβει το κεφάλι με κοφτερό μαχαίρι, κανείς δεν αφαιρεί τη ζωή κανενός· το μαχαίρι απλώς περνά μέσα από το κενό ανάμεσα στα επτά σώματα».

175. Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Πακούντα Κατσαγιάννα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, απάντησε άσχετα. Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Πακούντα Κατσαγιάννα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, απάντησε άσχετα. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Πακούντα Κατσαγιάννα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσανεστήμενος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσανεσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Η διδασκαλία του Νιγκάντα Νατάπουττα

176. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Τζαϊν Νατάπουττα· αφού έφτασα, αντάλλαξα χαιρετισμούς με τον Τζαϊν Νατάπουττα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Τζαϊν Νατάπουττα: 'Όπως, αγαπητέ Αγγιβέσσανα, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα... κ.λπ... Είναι δυνατόν, αγαπητέ Αγγιβέσσανα, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;'

177. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Τζαϊν Νατάπουττα μου είπε: «Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ο Τζαϊν είναι συγκρατημένος με την τετραμερή αυτοσυγκράτηση. Και πώς, μεγάλε βασιλιά, ο Τζαϊν είναι συγκρατημένος με την τετραμερή αυτοσυγκράτηση; Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ο Τζαϊν είναι αποκλεισμένος από κάθε νερό, είναι ενωμένος με κάθε αποτροπή, είναι καθαρισμένος με κάθε αποτροπή και είναι διαποτισμένος με κάθε αποτροπή. Έτσι, μεγάλε βασιλιά, ο Τζαϊν είναι συγκρατημένος με την τετραμερή αυτοσυγκράτηση. Όταν, μεγάλε βασιλιά, ο Τζαϊν είναι έτσι συγκρατημένος με την τετραμερή αυτοσυγκράτηση· αυτός ονομάζεται, μεγάλε βασιλιά, Τζαϊν που έχει φτάσει στον εαυτό του, που έχει συγκρατήσει τον εαυτό του και που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του».

178. «Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Τζαϊν Νατάπουττα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την τετραπλή αυτοσυγκράτηση. Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Τζαϊν Νατάπουττα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την τετραπλή αυτοσυγκράτηση. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή

βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Τζαϊν Νατάπουττα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσανεστήμενος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσανεσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Η διδασκαλία του Σαντζάγια Μπελατταπούττα

179. «Κάποτε, σεβάσμιε κύριε, πήγα στον Σαντζάγια Μπελατταπούττα· αφού έφτασα, αντάλλαξα χαιρετισμούς με τον Σαντζάγια Μπελατταπούττα. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Σαντζάγια Μπελατταπούττα: 'Όπως, αγαπητέ Σαντζάγια, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα... κ.λπ...Είναι δυνατόν, αγαπητέ Σαντζάγια, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;'

180. Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Σαντζάγια Μπελατταπούττα μου είπε: «Αν με ρωτάς 'υπάρχει άλλος κόσμος', αν είχα την άποψη 'υπάρχει άλλος κόσμος', θα σου απαντούσα 'υπάρχει άλλος κόσμος'. Αλλά δεν το βλέπω έτσι, δεν το βλέπω με αυτόν τον τρόπο, δεν το βλέπω αλλιώς, δεν λέω όχι, δεν λέω ούτε όχι. Δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... Υπάρχει και δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... Ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... Υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση... κ.λπ... Δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση... κ.λπ... Υπάρχουν και δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση... κ.λπ... Υπάρχει αποτέλεσμα και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων... κ.λπ... Δεν υπάρχει αποτέλεσμα και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων... κ.λπ... Υπάρχει και δεν υπάρχει αποτέλεσμα και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων... κ.λπ... Ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει αποτέλεσμα και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων... κ.λπ... Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο... κ.λπ... Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο... κ.λπ... Ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο... κ.λπ... Αν με ρωτάς 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο', αν είχα την άποψη 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο', θα σου απαντούσα 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο'. Αλλά δεν το βλέπω έτσι, δεν το βλέπω με αυτόν τον τρόπο, δεν το βλέπω αλλιώς, δεν λέω όχι, δεν λέω ούτε όχι».

181. Έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Σαντζάγια Μπελατταπούττα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την υπεκφυγή. Όπως, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιος ρωτηθεί για μάνγκο θα απαντούσε για αρτόκαρπο, ή αν ρωτηθεί για αρτόκαρπο θα απαντούσε για μάνγκο· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, ο Σαντζάγια Μπελατταπούττα, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, εξήγησε την υπεκφυγή. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Αυτός είναι ο πιο ανόητος και ο πιο μπερδεμένος από όλους αυτούς τους ασκητές και βραχμάνους. Πώς είναι δυνατόν, ερωτηθείς για τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού, να εξηγεί την υπεκφυγή;» Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: «Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να προσβάλει έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε χάρηκα ούτε διαμαρτυρήθηκα για τα λόγια του Σαντζάγια Μπελατταπούττα. Χωρίς να χαρώ, χωρίς να διαμαρτυρηθώ, δυσανεστήμενος, χωρίς να εκφράσω λόγια δυσανεσκειας, χωρίς να αποδεχτώ ούτε να απορρίψω τα λόγια του, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα.

Ο πρώτος καρπός του ασκητισμού ορατός εδώ και τώρα

182. «Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, ρωτώ και τον Ευλογημένο - "Όπως, σεβάσμιε κύριε, υπάρχουν αυτά τα πολλά επαγγέλματα, δηλαδή - ελεφαντοδομαστές, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, σημαιοφόροι, στρατηγοί, πολεμιστές που δίνουν τροφή, γενναίοι πρίγκιπες, επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, γενναίοι άνδρες, πολεμιστές με δερμάτινη θωράκιση, γιοι δούλων, ζαχαροπλάστες, κουρείς, λουτράρηδες, μάγειροι, ανθοπώλες, πλύντες, υφαντές, καλαθοπλέκτες, αγγειοπλάστες, λογιστές, σφραγιδοποιοί, ή όποια άλλα τέτοια πολλά επαγγέλματα υπάρχουν, αυτοί στην παρούσα ζωή ζουν από τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του επαγγέλματός τους· με αυτόν ευχαριστούν και ικανοποιούν τον εαυτό τους, ευχαριστούν και ικανοποιούν τη μητέρα και τον πατέρα, ευχαριστούν και ικανοποιούν τα παιδιά και τη σύζυγο, ευχαριστούν και ικανοποιούν τους φίλους και συνεργάτες, και εδραιώνουν στους ασκητές και βραχμάνους προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί σε μένα ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;"»

183. «Είναι δυνατόν, μεγάλε βασιλιά. Τότε λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, μεγάλε βασιλιά, ας υποθέσουμε ότι είχες έναν άνθρωπο, δούλο, εργάτη, που σηκωνόταν πριν από σένα και πήγαινε για ύπνο μετά από σένα, που έκανε ό,τι του ζητούσες, που συμπεριφερόταν ευχάριστα, που μιλούσε γλυκά, που παρατηρούσε το πρόσωπό σου. Θα σκεφτόταν - 'Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητοί, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητοί, ο προορισμός των αξιέπαινων πράξεων, το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων. Γιατί αυτός ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είναι άνθρωπος· κι εγώ είμαι άνθρωπος. Γιατί αυτός ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή σαν θεός, θα έλεγε κανείς. Εγώ όμως είμαι δούλος του, εργάτης, που σηκώνομαι πριν από αυτόν και πηγαίνω για ύπνο μετά από αυτόν, που κάνω ό,τι μου ζητάει, που συμπεριφέρομαι ευχάριστα, που μιλάω γλυκά, που παρατηρώ το πρόσωπό του. Σίγουρα θα έπρεπε να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή; Και αργότερα θα ξύριζε τα μαλλιά και τα γένια του, θα ντυνόταν με ώχρινα ρούχα και θα εγκατέλειπε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Έχοντας αναχωρήσει έτσι, θα ζούσε συγκρατημένος στο σώμα, θα ζούσε συγκρατημένος στην ομιλία, θα ζούσε συγκρατημένος στον νου, ικανοποιημένος με το ελάχιστο τροφής και ένδυσης, χαρούμενος στη μοναξιά. Αν οι άνθρωποί σου σου ανέφεραν έτσι - 'Ας γνωρίζει η Μεγαλειότητά σας, εκείνος ο άνθρωπός σου, ο δούλος, ο εργάτης, που σηκωνόταν πριν από σένα και πήγαινε για ύπνο μετά από σένα, που έκανε ό,τι του ζητούσες, που συμπεριφερόταν ευχάριστα, που μιλούσε γλυκά, που παρατηρούσε το πρόσωπό σου· αυτός, Μεγαλειότατε, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Έχοντας αναχωρήσει έτσι, ζει συγκρατημένος στο σώμα, ζει συγκρατημένος στην ομιλία, ζει συγκρατημένος στον νου, ικανοποιημένος με το ελάχιστο τροφής και ένδυσης, χαρούμενος στη μοναξιά'. Θα έλεγες άραγε έτσι - 'Ας έρθει σε μένα, αγαπητοί, αυτός ο άνθρωπος, ας γίνει πάλι δούλος, εργάτης, που σηκώνεται πριν από μένα και

πηγαίνει για ύπνο μετά από μένα, που κάνει ό,τι του ζητάω, που συμπεριφέρεται ευχάριστα, που μιλάει γλυκά, που παρατηρεί το πρόσωπό μου';

184. «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε. Τότε εμείς οι ίδιοι θα του αποδίδαμε σεβασμό, θα εγειρόμασταν σε ένδειξη σεβασμού, θα τον προσκαλούσαμε σε κάθισμα, θα τον προσκαλούσαμε επίσης με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, και θα κανονίζαμε γι' αυτόν δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη».

185. «Τι νομίζεις, μεγάλε βασιλιά, αν αυτό συμβαίνει έτσι, υπάρχει ή όχι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού;» «Σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, αν αυτό συμβαίνει έτσι, υπάρχει ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού». «Αυτός, μεγάλε βασιλιά, είναι ο πρώτος ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή που διακηρύχθηκε από εμένα για σένα».

Ο δεύτερος καρπός του ασκητισμού ορατός εδώ και τώρα

186. «Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, με τον ίδιο τρόπο να διακηρυχθεί ένας άλλος ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή;» «Είναι δυνατόν, μεγάλε βασιλιά. Τότε λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, μεγάλε βασιλιά, ας υποθέσουμε ότι είχες έναν άνθρωπο, αγρότη, οικοδεσπότη, που πληρώνει φόρους, που αυξάνει τις αποθήκες. Θα σκεφτόταν - 'Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητοί, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητοί, ο προορισμός των αξιέπαινων πράξεων, το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων. Γιατί αυτός ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είναι άνθρωπος· κι εγώ είμαι άνθρωπος. Γιατί αυτός ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή σαν θεός, θα έλεγε κανείς. Εγώ όμως είμαι αγρότης του, οικοδεσπότης, που πληρώνει φόρους, που αυξάνει τις αποθήκες. Σίγουρα θα έπρεπε να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;'

«Και αργότερα, εγκαταλείποντας είτε λίγα είτε πολλά πλούτη, εγκαταλείποντας είτε μικρό είτε μεγάλο κύκλο συγγενών, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, θα εγκατέλειπε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Έχοντας αναχωρήσει έτσι, θα ζούσε συγκρατημένος στο σώμα, θα ζούσε συγκρατημένος στην ομιλία, θα ζούσε συγκρατημένος στον νου, ικανοποιημένος με το ελάχιστο τροφής και ένδυσης, χαρούμενος στη μοναξιά. Αν οι άνθρωποί σου σου ανέφεραν έτσι - 'Ας γνωρίζει η Μεγαλειότητά σας, εκείνος ο άνθρωπός σου, ο αγρότης, ο οικοδεσπότης, που πληρώνει φόρους, που αυξάνει τις αποθήκες· αυτός, Μεγαλειότατε, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Έχοντας αναχωρήσει έτσι, ζει συγκρατημένος στο σώμα, ζει συγκρατημένος στην ομιλία, ζει συγκρατημένος στον νου, ικανοποιημένος με το ελάχιστο τροφής και ένδυσης, χαρούμενος στη μοναξιά'. Θα έλεγες άραγε έτσι - 'Ας έρθει σε μένα, αγαπητοί, αυτός ο άνθρωπος, ας γίνει πάλι αγρότης, οικοδεσπότης, που πληρώνει φόρους, που αυξάνει τις αποθήκες;'

187. «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε. Τότε εμείς οι ίδιοι θα του αποδίδαμε σεβασμό, θα εγειρόμασταν σε ένδειξη σεβασμού, θα τον προσκαλούσαμε σε κάθισμα, θα τον προσκαλούσαμε επίσης με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής,

καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, και θα κανονίζαμε γι' αυτόν δίκαιη προστασία, ασφάλεια και φύλαξη».

188. «Τι νομίζεις, μεγάλε βασιλιά; Αν αυτό συμβαίνει έτσι, υπάρχει ή όχι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού;» «Σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, αν αυτό συμβαίνει έτσι, υπάρχει ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού». «Αυτός, μεγάλε βασιλιά, είναι ο δεύτερος ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή που διακηρύχθηκε από εμένα για σένα».

Ο πιο εξαίσιος καρπός του ασκητισμού

189. «Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, να διακηρυχθεί και ένας άλλος ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού στην παρούσα ζωή, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από αυτούς τους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού;» «Είναι δυνατόν, μεγάλε βασιλιά. Τότε λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, άκουσε, πρόσεχε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, στον Ευλογημένο.

190. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή.

191. Αυτή τη Διδασκαλία την ακούει ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη ή κάποιος που γεννήθηκε σε κάποια άλλη οικογένεια. Αφού ακούσει αυτή τη Διδασκαλία, αποκτά πίστη στον Τατχάγκατα. Προικισμένος με αυτή την απόκτηση πίστης, σκέφτεται έτσι: «Η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;»

192. «Και αργότερα, εγκαταλείποντας είτε λίγα είτε πολλά πλούτη, εγκαταλείποντας είτε μικρό είτε μεγάλο κύκλο συγγενών, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή.

193. «Έχοντας αναχωρήσει έτσι, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, προικισμένος με καλή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, με αγνό βιοπορισμό, τέλειος στην ηθική, με φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα, ικανοποιημένος.

Μικρή ηθική

194. «Και πώς, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική; Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός έχοντας εγκαταλείψει το φόνο έμβιων όντων, απέχει από το φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το σπαθί, είναι ευσυνειδητός, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει το να παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, απέχει από το να παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί. Παίρνει μόνο ό,τι του δίνεται, περιμένει μόνο ό,τι του δίνεται, και διαμένει με ειλικρίνεια χωρίς σκέψεις κλοπής. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη μη αγνή ζωή, ζει αγνή ζωή, μένοντας μακριά και απέχοντας από τη σεξουαλική πράξη, τη συνήθη πρακτική των χωρικών. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει το ψέμα, απέχει από το ψέμα. Λέει την αλήθεια, είναι αφοσιωμένος στην αλήθεια, είναι αξιόπιστος, έμπιστος, δεν εξαπατά τον κόσμο. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη συκοφαντική ομιλία, απέχει από τη συκοφαντική ομιλία· δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει εκείνους· ούτε επαναλαμβάνει εδώ αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει αυτούς. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστείται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία· εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαινούν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία. Μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και την Πειθαρχία. Τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και γεμάτα νόημα. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

«Απέχει από το να βλάπτει σπόρους και φυτά... κ.λπ... τρώει μόνο ένα γεύμα την ημέρα, απέχει από το φαγητό τη νύχτα και σε ακατάλληλες ώρες. Απέχει από το να παρακολουθεί χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα. Απέχει από το να φορά γιρλάντες, να χρησιμοποιεί αρώματα και καλλυντικά και να στολίζεται. Απέχει από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών. Απέχει από το να δέχεται χρυσό και ασήμι. Απέχει από το να δέχεται ωμά σιτηρά. Απέχει από το να δέχεται ωμό κρέας. Απέχει από το να δέχεται γυναίκες και κορίτσια. Απέχει από το να δέχεται δούλους και δούλες. Απέχει από το να δέχεται κατσίκες και πρόβατα. Απέχει από το να δέχεται κοτόπουλα και γουρούνια. Απέχει από το να δέχεται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες. Απέχει από το να δέχεται χωράφια και γη. Απέχει από το να αναλαμβάνει αποστολές και μεταφορές μηνυμάτων. Απέχει από την αγορά και πώληση. Απέχει από το να εξαπατά με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα. Απέχει από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα. Απέχει από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

Τέλος της μικρής ηθικής.

Μεσαία ηθική

195. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους καταστροφή σπόρων και φυτών. Δηλαδή: σπόρους ριζών, σπόρους κορμών, σπόρους κονδύλων, σπόρους βλαστών, και πέμπτο, σπόρους σπόρων· απέχει από τέτοιου είδους καταστροφή σπόρων και φυτών. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

196. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους αποθήκευση και κατανάλωση. Δηλαδή: αποθήκευση τροφής, αποθήκευση ποτών, αποθήκευση ρούχων, αποθήκευση οχημάτων, αποθήκευση κρεβατιών, αποθήκευση αρωμάτων, αποθήκευση καταναλωτικών αγαθών, αυτός απέχει από τέτοιου είδους αποθήκευση και κατανάλωση. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

197. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους θεάματα. Δηλαδή: χορό, τραγούδι, μουσική, θέατρο, αφήγηση ιστοριών, μουσική με παλαμάκια, κύμβαλα, τύμπανα, μαγικές σκηνές, ακροβατικά των Τσαντάλα, παιχνίδια με μπαμπού, πλούσιμο νεκρών, μάχες ελεφάντων, μάχες αλόγων, μάχες βουβαλιών, μάχες ταύρων, μάχες τράγων, μάχες κριαριών, μάχες κοκόρων, μάχες ορτυκιών, μάχες με ραβδιά, πυγμαχία, πάλη, γυμνάσια, παρατεταγμένα στρατεύματα, παράταξη στρατού και επιθεώρηση στρατιωτικών μονάδων - αυτός απέχει από τέτοιου είδους θεάματα. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

198. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους τυχερά παιχνίδια και ασχολίες αμέλειας. Δηλαδή: σκάκι οκτώ και δέκα τετραγώνων, σκάκι στον αέρα, παιχνίδι με πήδημα, παιχνίδι με πούλια, παιχνίδι με ζάρια, παιχνίδι με ξυλάκια, παιχνίδι με το χέρι, παιχνίδι με κόκαλα, παιχνίδι με φύλλα, παιχνίδι με την μπάλα, παιχνίδι με αυλό από φύλλα, παιχνίδι με μικρό αλέτρι, παιχνίδι με κούκλες, παιχνίδι με μικρά καρότσια, παιχνίδι με μικρά τόξα, παιχνίδι με γράμματα, παιχνίδι με μαντεψιά σκέψεων, παιχνίδι μίμησης αναπηριών - απέχει από τέτοιου είδους τυχερά παιχνίδια και ασχολίες αμέλειας. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

199. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους ψηλά και μεγάλα κρεβάτια. Δηλαδή: ψηλά και πολυτελή καθίσματα, ανάκλιντρα, μακριά χαλιά από μαλλί προβάτου, πολύχρωμα σκεπάσματα, λευκά σκεπάσματα, μάλλινα σκεπάσματα με λουλούδια, στρώματα από βαμβάκι, μάλλινα χαλιά με σχέδια, χαλιά με μαλλί και στις δύο πλευρές, χαλιά με μαλλί στη μία πλευρά, σκεπάσματα κεντημένα με πολύτιμους λίθους, μεταξωτά σκεπάσματα, μεγάλα μάλλινα χαλιά, σκεπάσματα για ελέφαντες, σκεπάσματα για άλογα, σκεπάσματα για άρματα, σκεπάσματα από δέρμα αντιλόπης, εκλεκτά σκεπάσματα από δέρμα ελαφιού, κρεβάτια με θόλο και κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο άκρες· αυτός απέχει από τέτοιου είδους ψηλά και μεγάλα κρεβάτια. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

200. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους στολισμό και καλλωπισμό. Δηλαδή: επάλειψη με αρώματα, μασάζ, μπάνιο, τρίψιμο, καθρέφτη, μακιγιάζ ματιών, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, πούδρα προσώπου, κρέμα

προσώπου, βραχιόλια, κορδέλες μαλλιών, μπαστούνια, δοχεία, σπαθιά, ομπρέλες, διακοσμημένα σανδάλια, τουρμπάνια, πολύτιμους λίθους, βεντάλιες από τρίχες ουράς γιακ, μακριά λευκά ρούχα, ρούχα με μακριά κρόσσια - αυτός απέχει από τέτοιου είδους στολισμό και καλλωπισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

201. Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους άσκοπη συζήτηση. Δηλαδή: συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες, για υπουργούς, για στρατό, για κινδύνους, για πόλεμο, για φαγητό, για ποτό, για ρούχα, για κρεβάτια, για γιρλάντες, για αρώματα, για συγγενείς, για οχήματα, για χωριά, για κωμοπόλεις, για πόλεις, για χώρες, για γυναίκες, για ήρωες, για κουτσομπολιά του δρόμου, για κουτσομπολιά στο πηγάδι, για νεκρούς, για διάφορα πράγματα, για τον κόσμο, για τη θάλασσα, για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα - αυτός απέχει από τέτοιου είδους άσκοπη συζήτηση. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

202. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους αντιπαράθεσεις. Δηλαδή: "Εσύ δεν καταλαβαίνεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, εγώ καταλαβαίνω αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Πώς θα μπορούσες εσύ να καταλάβεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή; Εσύ ακολουθείς λάθος πρακτική, εγώ ακολουθώ σωστή πρακτική. Τα λόγια μου είναι συνεπή, τα δικά σου είναι ασυνεπή. Αυτό που έπρεπε να πεις στην αρχή το είπες στο τέλος, αυτό που έπρεπε να πεις στο τέλος το είπες στην αρχή. Αυτό που είχες σκεφτεί τόσο καιρό αποδείχθηκε λάθος. Η θεωρία σου έχει αντικρουστεί, έχεις ηττηθεί. Πήγαινε να ξεμπλέξεις από τη θεωρία σου, ή ξεμπέρδεψέ την αν μπορείς!" - απέχει από τέτοιου είδους αντιπαράθεσεις. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

203. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους αποστολές και μεταφορές μηνυμάτων. Δηλαδή: για βασιλιάδες, υπουργούς, πολεμιστές, βραχμάνους, οικογενειάρχες, πρίγκιπες - "πήγαινε εδώ, πήγαινε εκεί, πάρε αυτό από εδώ, φέρε αυτό από εκεί". Αυτός απέχει από τέτοιου είδους αποστολές και μεταφορές μηνυμάτων. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

204. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, είναι απατεώνες, κόλακες, μάντις και εξαπατούν, και επιδιώκουν κέρδος με κέρδος. Απέχει από τέτοιου είδους απάτη και κολακεία. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του».

Τέλος της μεσαίας ηθικής.

Μεγάλη ηθική

205. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: ερμηνεία σημαδιών του σώματος, ερμηνεία οίωνων, ερμηνεία φυσικών φαινομένων, ερμηνεία ονείρων, ερμηνεία χαρακτηριστικών, ερμηνεία σημαδιών από ποντίκια, προσφορές στη φωτιά, προσφορές με κουτάλι, προσφορές με φλοιό, προσφορές με σκόνη ρυζιού, προσφορές με ρύζι, προσφορές με βούτυρο, προσφορές με λάδι, προσφορές με το στόμα, προσφορές με αίμα, γνώση των μελών του σώματος, γνώση οικοδομικής, γνώση κυβερνητική, γνώση νεκρικών τελετών,

γνώση πνευμάτων, γνώση της γης, γνώση φιδιών, γνώση δηλητηρίων, γνώση σκορπιών, γνώση ποντικών, γνώση πουλιών, γνώση κορακιών, πρόβλεψη διάρκειας ζωής, προστασία από βέλη, γνώση της γλώσσας των ζώων - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

206. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: ερμηνεία χαρακτηριστικών πολύτιμων λίθων, ερμηνεία χαρακτηριστικών ρούχων, ερμηνεία χαρακτηριστικών ραβδίων, ερμηνεία χαρακτηριστικών μαχαιριών, ερμηνεία χαρακτηριστικών σπαθιών, ερμηνεία χαρακτηριστικών βελών, ερμηνεία χαρακτηριστικών τόξων, ερμηνεία χαρακτηριστικών όπλων, ερμηνεία χαρακτηριστικών γυναικών, ερμηνεία χαρακτηριστικών ανδρών, ερμηνεία χαρακτηριστικών αγοριών, ερμηνεία χαρακτηριστικών κοριτσιών, ερμηνεία χαρακτηριστικών δούλων, ερμηνεία χαρακτηριστικών δουλών, ερμηνεία χαρακτηριστικών ελεφάντων, ερμηνεία χαρακτηριστικών αλόγων, ερμηνεία χαρακτηριστικών βουβαλίων, ερμηνεία χαρακτηριστικών ταύρων, ερμηνεία χαρακτηριστικών αγελάδων, ερμηνεία χαρακτηριστικών κατσικιών, ερμηνεία χαρακτηριστικών κριαριών, ερμηνεία χαρακτηριστικών κοκόρων, ερμηνεία χαρακτηριστικών ορτυκιών, ερμηνεία χαρακτηριστικών σαυρών, ερμηνεία χαρακτηριστικών σκουλαρικών, ερμηνεία χαρακτηριστικών χελωνών, ερμηνεία χαρακτηριστικών ελαφιών - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

207. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: "ο βασιλιάς θα εκστρατεύσει, ο βασιλιάς δεν θα εκστρατεύσει, οι εσωτερικοί βασιλείς θα επιτεθούν, οι εξωτερικοί βασιλείς θα υποχωρήσουν, οι εξωτερικοί βασιλείς θα επιτεθούν, οι εσωτερικοί βασιλείς θα υποχωρήσουν, οι εσωτερικοί βασιλείς θα νικήσουν, οι εξωτερικοί βασιλείς θα ηττηθούν, οι εξωτερικοί βασιλείς θα νικήσουν, οι εσωτερικοί βασιλείς θα ηττηθούν, έτσι αυτός θα νικήσει, αυτός θα ηττηθεί" - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

208. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: "θα υπάρξει έκλειψη σελήνης, θα υπάρξει έκλειψη ηλίου, θα υπάρξει έκλειψη αστεριού, η σελήνη και ο ήλιος θα ακολουθήσουν την κανονική τους πορεία, η σελήνη και ο ήλιος θα παρεκκλίνουν από την πορεία τους, τα αστέρια θα ακολουθήσουν την κανονική τους πορεία, τα αστέρια θα παρεκκλίνουν από την πορεία τους, θα πέσουν μετεωρίτες, θα υπάρξει πύρινη λάμψη στον ορίζοντα, θα γίνει σεισμός, θα βροντήξει ο ουρανός, η σελήνη, ο ήλιος και τα αστέρια θα ανατείλουν, θα δύσουν, θα σκοτεινιάσουν και θα λάμπουν, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η έκλειψη σελήνης, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η έκλειψη ηλίου, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η έκλειψη αστεριού, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η κανονική πορεία της σελήνης και του ηλίου, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η παρέκκλιση της σελήνης και του ηλίου από την πορεία τους, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η κανονική πορεία των αστεριών, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η παρέκκλιση των αστεριών από την πορεία

τους, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η πτώση μετεωριτών, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η πύρινη λάμψη στον ορίζοντα, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει ο σεισμός, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η βροντή του ουρανού, τέτοιο αποτέλεσμα θα έχει η ανατολή, η δύση, το σκοτεινιάσμα και η λάμψη της σελήνης, του ηλίου και των αστεριών" - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

209. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: "θα υπάρξει καλή βροχόπτωση, θα υπάρξει κακή βροχόπτωση, θα υπάρξει αφθονία, θα υπάρξει λιμός, θα υπάρξει ασφάλεια, θα υπάρξει κίνδυνος, θα υπάρξει αρρώστια, θα υπάρξει υγεία", χειρονομίες, υπολογισμοί, λογιστική, ποίηση, κοσμική φιλοσοφία· απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

210. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: τελετές γάμου από την πλευρά της νύφης, τελετές γάμου από την πλευρά του γαμπρού, τελετές συμφιλίωσης, τελετές διαχωρισμού, τελετές συγκέντρωσης χρημάτων, τελετές σπατάλης χρημάτων, ξόρκια για καλή τύχη, ξόρκια για κακή τύχη, προκαλώντας αποβολή, δένοντας τη γλώσσα, παραλύοντας τη γνάθο, μαγεύοντας τα χέρια, μαγεύοντας τη γνάθο, μαγεύοντας τα αυτιά, ερωτήσεις στον καθρέφτη, ερωτήσεις σε κορίτσι-μέντιουμ, ερωτήσεις σε θεότητα, λατρεία του ήλιου, λατρεία του Βράχμα, ξεστομίζοντας φλόγες, επίκληση της θεάς τύχης· απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

211. «Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: τελετές εξευμενισμού, τελετές εκπλήρωσης ευχών, τελετές για πνεύματα, τελετές για τη γη, τελετές για τη βροχή, τελετές για τη γονιμότητα, τελετές για το σπίτι, τελετές καθαγιασμού του σπιτιού, τελετουργικό πλούσιμο, τελετουργικό μπάνιο, τελετουργικές προσφορές, προκλητός εμετός, καθαρτικά, καθαρτικά για το πάνω μέρος του σώματος, καθαρτικά για το κάτω μέρος του σώματος, καθαρτικά για το κεφάλι, λάδι για τα αυτιά, σταγόνες για τα μάτια, ρινική θεραπεία, αλοιφές, αντίδοτα, χειρουργική ματιών, χειρουργική, παιδιατρική, χορήγηση ριζικών φαρμάκων και αντίδοτα βοτάνων - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της ηθικής του.

212. «Αυτός ο μοναχός, μεγάλε βασιλιά, που είναι έτσι τέλειος στην ηθική, δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από την αυτοσυγκράτηση στην ηθική. Όπως - μεγάλε βασιλιά, ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή, έχοντας εξοντώσει τους εχθρούς του, δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από τους αντιπάλους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός που είναι έτσι τέλειος στην ηθική δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από την αυτοσυγκράτηση στην ηθική. Αυτός, προικισμένος με αυτό το ευγενές σύνολο ηθικής, βιώνει εσωτερικά την ευτυχία που είναι χωρίς σφάλμα. Έτσι, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική.

Τέλος της μεγάλης ηθικής.

Αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων

213. «Και πώς, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες; Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... κ.λπ... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... κ.λπ... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Αυτός, προικισμένος με αυτή την ευγενή αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, βιώνει εσωτερικά την αμόλυντη ευτυχία. Έτσι, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες.

Μνήμη και ενσυνειδητότητα

214. «Και πώς, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα; Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά. Έτσι, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα.

Ικανοποίηση

215. «Και πώς, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος; Εδώ, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με χιτώνα για να καλύπτει το σώμα του, με προσφερόμενη τροφή για να γεμίζει την κοιλιά του. Όπου κι αν πηγαίνει, φεύγει παίρνοντας μαζί του μόνο αυτά. Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένα φτερωτό πουλί όπου κι αν πετά, πετά μόνο με το φορτίο των φτερών του. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με χιτώνα για να καλύπτει το σώμα του, με προσφερόμενη τροφή για να γεμίζει την κοιλιά του. Όπου κι αν πηγαίνει, φεύγει παίρνοντας μαζί του μόνο αυτά. Έτσι, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος.

Εγκατάλειψη των νοητικών εμποδίων

216. «Αυτός, προικισμένος με αυτό το ευγενές σύνολο ηθικής, προικισμένος με αυτή την ευγενή αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, προικισμένος με αυτή την ευγενή μνήμη και ενσυνειδητότητα, προικισμένος με αυτή την ευγενή ικανοποίηση, αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό

μέρος, έναν σωρό από άχυρα. Αυτός, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο.

217. Αυτός, έχοντας εγκαταλείπει την πλεονεξία στον κόσμο, διαμένει με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία, καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία. Έχοντας εγκαταλείπει τον θυμό και τη μοχθηρία, διαμένει με νου χωρίς κακία, γεμάτος συμπόνια για την ευημερία όλων των έμβιων όντων, καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία. Έχοντας εγκαταλείπει τη νωθρότητα και την υπνηλία, διαμένει απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία, με αντίληψη του φωτός, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία. Έχοντας εγκαταλείπει την ανησυχία και την τύψη, διαμένει χωρίς ανησυχία, με εσωτερικά γαλήνιο νου, καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη. Έχοντας εγκαταλείπει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, διαμένει έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις, καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία.

218. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα έπαιρνε δάνειο και θα το επένδυε σε επιχειρήσεις. Οι επιχειρήσεις του θα ευδοκίμούσαν. Αυτός θα τερμάτιζε τα παλιά κεφάλαια των χρεών και θα του περισσεύαν χρήματα για τη συντήρηση της γυναίκας του. Θα σκεφτόταν - "Εγώ προηγουμένως πήρα δάνειο και το επένδυσα σε επιχειρήσεις. Οι επιχειρήσεις μου ευδοκίμησαν. Έτσι εγώ τερμάτισα τα παλιά κεφάλαια των χρεών και μου περισσεύουν χρήματα για τη συντήρηση της γυναίκας μου". Από αυτό θα αποκτούσε χαρά, θα έφτανε σε ευαρέσκεια.

219. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής· και η τροφή δεν θα του άρεσε, και δεν θα είχε δύναμη στο σώμα του. Αυτός αργότερα θα απαλασσόταν από εκείνη την ασθένεια· και η τροφή θα του άρεσε, και θα είχε δύναμη στο σώμα του. Θα σκεφτόταν - "Εγώ προηγουμένως ήμουν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής· και η τροφή δεν μου άρεσε, και δεν είχα δύναμη στο σώμα μου. Τώρα είμαι απαλλαγμένος από εκείνη την ασθένεια· και η τροφή μου αρέσει, και έχω δύναμη στο σώμα μου". Από αυτό θα αποκτούσε χαρά, θα έφτανε σε ευαρέσκεια.

220. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα ήταν φυλακισμένος σε φυλακή. Αυτός αργότερα θα απελευθερωνόταν από εκείνη τη φυλακή με ασφάλεια και χωρίς κίνδυνο, και δεν θα είχε καμία απώλεια περιουσίας. Θα σκεφτόταν - "Εγώ προηγουμένως ήμουν φυλακισμένος σε φυλακή, τώρα είμαι απελευθερωμένος από εκείνη τη φυλακή με ασφάλεια και χωρίς κίνδυνο. Και δεν έχω καμία απώλεια περιουσίας". Από αυτό θα αποκτούσε χαρά, θα έφτανε σε ευαρέσκεια.

221. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα ήταν δούλος, μη εξαρτώμενος από τον εαυτό του, εξαρτώμενος από άλλους, μη ελεύθερος να πάει όπου επιθυμεί. Αυτός αργότερα θα απαλασσόταν από εκείνη τη δουλεία, εξαρτώμενος από τον εαυτό του, μη εξαρτώμενος από άλλους, ελεύθερος άνθρωπος, ελεύθερος να πάει όπου επιθυμεί. Θα σκεφτόταν - "Εγώ προηγουμένως ήμουν δούλος, μη εξαρτώμενος από τον εαυτό μου, εξαρτώμενος από άλλους, μη ελεύθερος να πάω όπου επιθυμώ. Τώρα είμαι απαλλαγμένος από εκείνη τη δουλεία, εξαρτώμενος από τον εαυτό μου, μη εξαρτώμενος από άλλους, ελεύθερος άνθρωπος, ελεύθερος να πάω όπου επιθυμώ". Από αυτό θα αποκτούσε χαρά, θα έφτανε σε ευαρέσκεια.

222. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος με χρήματα και περιουσία θα ακολουθούσε έναν κεντρικό δρόμο μέσα από έρημο με λιμό και κίνδυνο. Αυτός αργότερα θα διέσχιζε εκείνη την έρημο με ασφάλεια, θα έφτανε στην άκρη ενός χωριού ασφαλή και χωρίς κίνδυνο. Θα σκεφτόταν - "Εγώ προηγουμένως με χρήματα και περιουσία ακολούθησα έναν κεντρικό δρόμο μέσα από έρημο με λιμό και κίνδυνο. Τώρα έχω διασχίσει εκείνη την έρημο με ασφάλεια, έχω φτάσει στην άκρη ενός χωριού ασφαλή και χωρίς κίνδυνο". Από αυτό θα αποκτούσε χαρά, θα έφτανε σε ευαρέσκεια.

223. «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός βλέπει στον εαυτό του αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια που δεν έχουν εγκαταλειφθεί, όπως ένα χρέος, όπως μια αρρώστια, όπως μια φυλακή, όπως τη δουλεία, όπως έναν κεντρικό δρόμο μέσα από έρημο.

224. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, όπως η απαλλαγή από χρέος, όπως η υγεία, όπως η απελευθέρωση από τη φυλακή, όπως η ελευθερία, όπως ένα ασφαλές έδαφος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός βλέπει στον εαυτό του αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια που έχουν εγκαταλειφθεί.

225. Σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια που έχουν εγκαταλειφθεί, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται.

Πρώτη διαλογιστική έκσταση

226. Αυτός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση.

227. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας επιδέξιος λουτρονόμος ή ο μαθητευόμενος λουτρονόμος, αφού ρίξει σκόνη για μπάνιο σε ένα μπρούντζινο δοχείο, θα τη ζύμωσε ραντίζοντάς την ξανά και ξανά με νερό, και αυτή η μπάλα σκόνης για μπάνιο θα ήταν διαποτισμένη από υγρασία, γεμάτη υγρασία, διαπερασμένη από υγρασία εσωτερικά και εξωτερικά, αλλά δεν θα έσταζε· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Δεύτερη διαλογιστική έκσταση

228. «Επιπλέον, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση.

229. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, μια βαθιά λίμνη με νερό που αναβλύζει από μέσα της, που δεν θα είχε είσοδο νερού από την ανατολική κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη νότια κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη δυτική κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη βόρεια κατεύθυνση, και ο ουρανός δεν θα έστελνε κατά καιρούς σωστή βροχή. Τότε από αυτή την ίδια τη λίμνη θα ανέβλυζε μια δροσερή ροή νερού και θα διαπότιζε, θα διαχεόταν, θα γέμιζε και θα διαπερνούσε αυτή την ίδια τη λίμνη με δροσερό νερό· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρη τη λίμνη που να μην είχε αγγιχτεί από το δροσερό νερό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Τρίτη διαλογιστική έκσταση

230. «Επιπλέον, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, με μνήμη και πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευδαιμονία - αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως "αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευδαιμονία" - εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση.

231. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό, αυτοί από την κορυφή μέχρι τη ρίζα είναι διαποτισμένοι, διαχυμένοι, γεμάτοι και διαπερασμένοι από δροσερό νερό· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρους τους μπλε λωτούς ή τους κόκκινους λωτούς ή τους λευκούς λωτούς που να μην είχε αγγιχτεί από το δροσερό νερό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Τέταρτη διαλογιστική έκσταση

232. «Επιπλέον, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας· αυτός κάθετα έχοντας διαπεράσει αυτό το σώμα με αγνό και λαμπρό νου· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από τον αγνό και λαμπρό νου.

233. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα καθόταν έχοντας καλύψει το κεφάλι του με ένα λευκό ύφασμα· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην είχε αγγιχτεί από το λευκό ύφασμα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός κάθετα έχοντας διαπεράσει αυτό το σώμα με αγνό και λαμπρό νου· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από τον αγνό και λαμπρό νου. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Διορατική γνώση

234. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση και την ενόραση. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτό το σώμα μου είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη διάλυση και στην αποσύνθεση· και αυτή η συνείδησή μου εξαρτάται από αυτό, είναι δεμένη σε αυτό».

235. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένα πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο, όμορφο, γνήσιας ποιότητας, οκτάπλευρο, καλά επεξεργασμένο, διαυγές, λαμπερό, χωρίς θολότητα, τέλειο σε κάθε πτυχή. Μέσα σε αυτό θα ήταν περασμένη μια κλωστή μπλε ή κίτρινη ή κόκκινη ή λευκή ή ωχρή. Ένας άνθρωπος με καλή όραση, κρατώντας το στο χέρι του, θα το ανασκοπούσε - «Αυτό το πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο είναι όμορφο, γνήσιας ποιότητας, οκτάπλευρο, καλά επεξεργασμένο, διαυγές, λαμπερό, χωρίς θολότητα, τέλειο σε κάθε πτυχή· μέσα σε αυτό είναι περασμένη μια κλωστή μπλε ή κίτρινη ή κόκκινη ή λευκή ή ωχρή». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση και την ενόραση. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτό το σώμα μου είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη διάλυση και στην αποσύνθεση· και αυτή η συνείδησή μου εξαρτάται από αυτό, είναι δεμένη σε αυτό». Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση της υπερφυσικής δύναμης δημιουργημένης από τον νου

236. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει

φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη δημιουργία ενός σώματος δημιουργημένου από τον νου. Αυτός δημιουργεί από αυτό το σώμα ένα άλλο σώμα, υλικό, δημιουργημένο από τον νου, με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες.

237. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα έβγαζε ένα βέλος από ένα καλάμι μούντζα. Θα σκεφτόταν - 'αυτό είναι το καλάμι μούντζα, αυτό είναι το βέλος, άλλο είναι το καλάμι μούντζα, άλλο είναι το βέλος, το βέλος απλώς βγήκε από το καλάμι μούντζα'. Ή όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα έβγαζε ένα σπαθί από τη θήκη του. Θα σκεφτόταν - 'αυτό είναι το σπαθί, αυτή είναι η θήκη, άλλο είναι το σπαθί, άλλη είναι η θήκη, το σπαθί απλώς βγήκε από τη θήκη'. Ή όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα έβγαζε ένα φίδι από το δέρμα του. Θα σκεφτόταν - 'αυτό είναι το φίδι, αυτό είναι το δέρμα. Άλλο είναι το φίδι, άλλο είναι το δέρμα, το φίδι απλώς βγήκε από το δέρμα'. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη δημιουργία ενός σώματος δημιουργημένου από τον νου. Αυτός δημιουργεί από αυτό το σώμα ένα άλλο σώμα, υλικό, δημιουργημένο από τον νου, με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης

238. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης. Αυτός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης -ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται, περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα. Βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό. Περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη. Ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί. Ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του. Ασκήι κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.

239. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας επιδέξιος αγγειοπλάστης ή ο μαθητευόμενος αγγειοπλάστης, με καλά επεξεργασμένο πηλό, όποιο είδος δοχείου επιθυμούσε, αυτό ακριβώς θα έκανε και θα παρήγαγε. Ή όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας επιδέξιος ελεφαντοστουργός ή ο μαθητευόμενος ελεφαντοστουργός, με καλά επεξεργασμένο ελεφαντόδοντο, όποιο είδος ελεφαντοστέινου αντικειμένου επιθυμούσε, αυτό ακριβώς θα έκανε και θα παρήγαγε. Ή όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας επιδέξιος χρυσοχόος ή ο μαθητευόμενος χρυσοχόος, με καλά επεξεργασμένο χρυσάφι, όποιο είδος χρυσού αντικειμένου επιθυμούσε, αυτό ακριβώς θα έκανε και θα παρήγαγε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης. Αυτός

βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται, περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα. Βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό. Περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη. Ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί. Ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του. Ασκεύει κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Αυτός επίσης, μεγάλη βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση της θείας ακοής

240. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς το στοιχείο της θείας ακοής. Αυτός, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούει και τα δύο είδη ήχων, θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά.

241. «Όπως, μεγάλη βασιλιά, ένας άνθρωπος που ταξιδεύει σε κεντρικό δρόμο. Αυτός θα άκουγε τον ήχο τυμπάνου, τον ήχο ταμπουρίνου, τον ήχο κόχλου, μικρού τυμπάνου και κυμβάλου. Θα σκεφτόταν - 'ήχος τυμπάνου', 'ήχος ταμπουρίνου', 'ήχος κόχλου, μικρού τυμπάνου και κυμβάλου'. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλη βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς το στοιχείο της θείας ακοής. Αυτός, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούει και τα δύο είδη ήχων, θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά. Αυτός επίσης, μεγάλη βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων

242. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων. Αυτός κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος», κατανοεί τον νου με μίσος ως «νους με μίσος», ή κατανοεί τον νου χωρίς μίσος ως «νους χωρίς μίσος», κατανοεί τον νου με αυταπάτη ως «νους με αυταπάτη», ή κατανοεί τον νου χωρίς αυταπάτη ως «νους χωρίς αυταπάτη», κατανοεί τον συσταλμένο νου ως «συσταλμένος νους», ή κατανοεί τον διασπασμένο νου ως «διασπασμένος νους», κατανοεί τον εξυψωμένο νου ως «εξυψωμένος νους», ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου ως «μη εξυψωμένος νους», κατανοεί τον υπερβατικό νου ως «υπερβατικός νους», ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου ως «μη υπερβατικός νους», κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «αυτοσυγκεντρωμένος νους», ή

κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «μη αυτοσυγκεντρωμένος νους», κατανοεί τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους», ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους».

243. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, μια γυναίκα ή ένας άνδρας, νέος, νεαρός, που του αρέσει να στολίζεται, ανασκοπώντας την αντανάκλαση του προσώπου του σε έναν αγνό, λαμπερό καθρέφτη ή σε ένα διαυγές δοχείο με νερό, θα γνώριζε αν έχει στίγμα ως «έχει στίγμα», ή θα γνώριζε αν δεν έχει στίγμα ως «δεν έχει στίγμα»; ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων. Αυτός κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος», κατανοεί τον νου με μίσος ως «νους με μίσος», ή κατανοεί τον νου χωρίς μίσος ως «νους χωρίς μίσος», κατανοεί τον νου με αυταπάτη ως «νους με αυταπάτη», ή κατανοεί τον νου χωρίς αυταπάτη ως «νους χωρίς αυταπάτη», κατανοεί τον συσταλμένο νου ως «συσταλμένος νους», ή κατανοεί τον διασπασμένο νου ως «διασπασμένος νους», κατανοεί τον εξυψωμένο νου ως «εξυψωμένος νους», ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου ως «μη εξυψωμένος νους», κατανοεί τον υπερβατικό νου ως «υπερβατικός νους», ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου ως «μη υπερβατικός νους», κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «αυτοσυγκεντρωμένος νους», ή κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «μη αυτοσυγκεντρωμένος νους», κατανοεί τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους», ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους». Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών

244. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή: μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος· 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

245. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένας άνθρωπος θα πήγαινε από το δικό του χωριό σε ένα άλλο χωριό, και από εκείνο το χωριό θα πήγαινε σε ένα άλλο χωριό. Αυτός από

εκείνο το χωριό θα επέστρεφε στο δικό του χωριό. Θα σκεφτόταν - 'εγώ από το δικό μου χωριό πήγα σε εκείνο το χωριό, εκεί έτσι στάθηκα, έτσι κάθισα, έτσι μίλησα, έτσι σιώπησα· από εκείνο το χωριό πήγα σε εκείνο το χωριό, εκεί επίσης έτσι στάθηκα, έτσι κάθισα, έτσι μίλησα, έτσι σιώπησα· και από εκείνο το χωριό επέστρεψα στο δικό μου χωριό'. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή: μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος· 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξάιρετος και πιο εξάισιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση του θείου οφθαλμού

246. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους.

247. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, ένα ανάκτορο στη μέση ενός σταυροδρομιού. Εκεί ένας άνθρωπος με καλή όραση, στεκόμενος, θα έβλεπε ανθρώπους να μπαίνουν σε σπίτια, να βγαίνουν, να περπατούν στον δρόμο, να καθονται στη μέση του σταυροδρομιού. Θα σκεφτόταν - "Αυτοί οι άνθρωποι μπαίνουν σε σπίτια, αυτοί βγαίνουν, αυτοί περπατούν στον δρόμο, αυτοί κάθονται στη μέση του σταυροδρομιού". Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ο μοναχός με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - "Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις. Αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο". Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Αυτός επίσης, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού.

Γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών

248. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Καθώς αυτός γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας, και υπάρχει η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση», κατανοεί: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να

γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης».

249. «Όπως, μεγάλε βασιλιά, σε μια ορεινή κορυφή υπάρχει μια λίμνη με νερό διαυγές, λαμπερό, χωρίς θολότητα. Εκεί ένας άνθρωπος με καλή όραση, στεκόμενος στην όχθη, θα έβλεπε στρείδια και κοχύλια, χαλίκια και άμμο, και κοπάδια ψαριών να κινούνται και να στέκονται. Θα σκεφτόταν - «αυτή η λίμνη με νερό είναι διαυγής, λαμπερή, χωρίς θολότητα. Εδώ αυτά τα στρείδια και κοχύλια, χαλίκια και άμμος, και κοπάδια ψαριών κινούνται και στέκονται». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μεγάλε βασιλιά, ένας μοναχός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Καθώς αυτός γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας, και υπάρχει η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση», κατανοεί: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Αυτός, μεγάλε βασιλιά, είναι ένας ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού, πιο εξαίρετος και πιο εξαίσιος από τους προηγούμενους ορατούς εδώ και τώρα καρπούς του ασκητισμού. Και επιπλέον, μεγάλε βασιλιά, από αυτόν τον ορατό εδώ και τώρα καρπό του ασκητισμού δεν υπάρχει άλλος ορατός εδώ και τώρα καρπός του ασκητισμού πιο ανώτερος ή πιο εξαίσιος».

Η δήλωση του Ατζατασάττου ως λαϊκού ακολούθου

250. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε «αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα»· έτσι ακριβώς, Σεβάσμιε Κύριε, η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής. Ένα σφάλμα με κατέλαβε, Σεβάσμιε Κύριε, σαν αδαής, σαν συγχυσμένος, σαν ανίδεος, που αφαίρεσα τη ζωή του πατέρα μου, του δίκαιου βασιλιά της Διδασκαλίας, για χάρη της εξουσίας. Ας δεχθεί ο Ευλογημένος, Σεβάσμιε Κύριε, το σφάλμα μου ως σφάλμα, για αυτοσυγκράτηση στο μέλλον».

251. «Πράγματι, μεγάλε βασιλιά, ένα σφάλμα σε κατέλαβε σαν αδαή, σαν συγχυσμένο, σαν φαύλο, που αφαίρεσες τη ζωή του πατέρα σου, του δίκαιου βασιλιά της Διδασκαλίας. Αλλά επειδή, μεγάλε βασιλιά, βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνεις σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αυτό το δεχόμαστε από εσένα. Διότι αυτή είναι πρόοδος, μεγάλε βασιλιά, στη διαγωγή των ευγενών, όταν κάποιος βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνει σύμφωνα με τη Διδασκαλία και επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στο μέλλον».

252. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, είπε στον Ευλογημένο: «Λοιπόν, τώρα, Σεβάσμιε Κύριε, εμείς φεύγουμε· έχουμε πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να κάνουμε». «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, μεγάλε βασιλιά». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

253. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση του βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιου της Βεντέχι, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πληγωμένος είναι αυτός ο βασιλιάς, μοναχοί. Βλαμμένος είναι αυτός ο βασιλιάς, μοναχοί. Αν αυτός ο βασιλιάς, μοναχοί, δεν είχε αφαιρέσει τη ζωή του πατέρα του, του δίκαιου βασιλιά της Διδασκαλίας, σε αυτό ακριβώς το κάθισμα θα είχε εγερθεί ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Τέλος της ομιλίας Σαμανιαφάλα, δεύτερη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής. 2. Η ομιλία για τους καρπούς της ασκητικής ζωής έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org